

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Milde Soel hui lader du

Citation: Bording, Anders: "Milde Soel hui lader du", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 253.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid116058/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>Naar att <i>Titan</i> Skiuler Sig Offuer Jorden hastelig, Endelig schalt du mig Spørge Din fraverel[s'] att besørge.</p> <p>6. Klagetegn i Lind och Bøge Och hvert træ ieg kommer till Sørgelig ieg graffve Vill. Floderne Vill ieg forøge Med min Øynis graad och Vand Jndtill ieg ey mere kand</p>	<p>Himlen Sielff Sig træet schall høre Paa min nød och Redning giøre.</p> <p>7. Dog Vill Jeg for alting bede Lad din Klage Sorg och Væ Fare bort ð <i>Galatbe</i> Spørger ieg hen offver hede Dett dig Sorrig alt for hart Klemmer Ach da faar ieg snart Sorgen din til min att Slide Vill for dig och døden Lide. <i>Finis</i></p>
--	---

I49.

[55] Till den Blide Soell
at hun icke wille natten for hastelig fremkomme.

<p>1. Milde Soel hui lader du Natten komme frem Det er icke tid endau Till at driffue hiem <i>Sylvia</i> den skionne Wilde nu først lønne Med Sin liffsalig klang Min middags brynde-sang.</p> <p>2. Er <i>Eons</i> da saa trett Er oc <i>Aethon</i> heed Har <i>Pyros</i> nu forgiett all sin fyrighed [56] Will ey <i>Pblegon</i> løbe Lenger for din Suøbe att du saa tidelig Till huile giffuer dig.</p>	<p>3. Tøff en føie tid, oc woff End een liden heed Siden har du fri forloff Dig at putte ned Du well sielff skall sige Naar den smucke pige Sin Engeltunge rør at du forsnart henkiør.</p> <p>4. Trotz den Jomfru Skare fijn <i>Helicon</i> beboer Trotz oc Eegen harpe din med de mange <i>Chor</i> Saadant ingen acter med de døde tacter oc Trillens lifflighed hun offuer Kunsten Ved.</p>
--	--

5.
 Ey huort hen du mørcke natt
 med din tycke Sky
 Tencker du den ædle Skatt
 lengis end till By
 Eller kanstu meene
 det dig skulle tiene
 det dig saa sød en klang
 For øren kom engang.

6.
 Jeke saa det er mit raad
 Thi well er din art
 Mørck oc kold, oc der til vaad
 Hun dog kunde snart

Dig med Elskov brende [57]
 Oc i lue optende
 Saa bleff till Lius omwendt
 ditt mørcke Regiment.

7.
 Dog maa skee du sorte Natt
 det misunder mig
 At Jeg er saa well omlatt
 Trozt det er for dig
 Derfor skall min pige
 Før Jeg will henuige
 Dig till fortred oc harm
 Slett luckis i min Arm.
Finis

150.

[Mincia.]

[288] 1.
 Mincia Hyrdinders Ære,
 Du, du Allerdejligste,
 Skal det nu omsider være?
 Vil du fra os med dit Fæe?
 Fra vor Enge? fra vor Lunde?
 Fra vor heele Hyrde-Flok?
 Der du kunde allen stunde
 Ziir og Glæde giøre nok!

2.
 Vil du mig nu GUD befale,
 Skal det være denne Stund,
 Skal jeg faae det tunge Vale
 Af din Nectar-søde Mund,
 Kand dig ingen Ting behage
 J vor smukke Enge her,
 Du jo fage vilt u[n]ddrage
 Dig fra Tienner din og fleer?

3.
 Det er tungt, maa jeg bekiende,
 Ja mig falder meget hart,
 At du dig vilt fra mig vende,
 Og jeg skilles maa saa brat,
 Thi min' Øjne Taare sarker,
 Suk mit Mælc tager hen,
 Lange Tanker hos mig vanker
 Naar jeg dig skal see igien.

4.
 Vil du dig dog selv ej høje
 Fra det faste sat Forsæt;
 Dyden din skal mig fornøje;
 Jeg har kiendt dig, nok er det.
 Men naar du far bort i Glæde,
 Da forbliv min hulde Ven!
 Jeg vil bede jeg maa heede
 Din tro Tienner steds igien.